

SKIRTINGŲ VEIKSNIŲ ĮTAKA LAIKOTARPIO TRUKMEI NUO PARŠELIŲ ATJUNKYMO IKI RUJOS POŽYMIŲ PASIREIŠKIMO

Birutė Karvelienė, Loreta Šernienė, Vita Riškevičienė

Lietuvos veterinarijos akademija, Užkrečiamųjų ligų katedra, Tilžės g. 18, LT-4781 Kaunas;

tel. (8~37) 36 33 18; el. paštas: birutek@lva.lt, vitarisk@lva.lt

Lietuvos veterinarijos akademija, Maisto saugos ir gyvūnų higienos katedra, Tilžės g. 18, LT-4781 Kaunas;

tel. (8~37) 36 26 95; el. paštas: loretaser@lva.lt

Santrauka. Mūsų tyrimo tikslas buvo ištirti ir aprašyti faktorių, darančių įtaką paršeliams nuo atjunkymo iki rujos požymių pasireiškimo (WSI) Lietuvos veislinių kiaulių ūkiuose ir WSI įtaką paršavedžių reprodukciniais rodikliais. Tyrimui panaudoti 399 Lietuvos baltųjų ir Danų landrasų mišrūnių kiaulių bei 239 grynaveislių Danų landrasų veislės kiaulių duomenys.

Lietuvos veisliniuose kiaulių ūkiuose atlikti tyrimai parodė, kad WSI buvo dviem dienomis ilgesnis už kitose šalyse gautus rezultatus. Nustatėme, kad pirmas sėklinimas, paršingumas, atjunkymo mėnuo, ūkis ir paršavedės veislė turėjo reikšmingą įtaką WSI trukmei ($0,05 \geq p \leq 0,001$). Paršelių skaičius lizde sumažėjo 0,47 paršelio, kai WSI tęsėsi ilgiau kaip 4 dienas ($p < 0,05$). Nustatėme kai kurių reprodukcinį rodiklių (WSI, pirmo sėklinimo amžiaus, paršingumo trukmės, laktacijos trukmės, paršavedės išbrokavimo amžiaus ir paršelių lizdo dydžio) skirtumus tarp Lietuvos baltųjų ir Danų landrasų veislių kiaulių ($p \leq 0,001$). Lietuvos veisliniuose kiaulių ūkiuose mišrūnės kiaulės buvo sėklinamos 10 dienų jaunesnės negu grynaveislės Danų landrasų veislės kiaulės ($p \leq 0,001$).

Raktažodžiai: paršavedė, atjunkymo-rujos laikotarpis, reprodukciniai rodikliai.